

на Събранието, краля прибави: „че тѣ биле хора прѣпоръчани съ популярнитѣ си убѣждения“. За министъръ на външнитѣ дѣла бѣше назначенъ генералъ Дюмурие, пѣргавъ, сърченъ, ловѣкъ, хитъръ и измислизъ, особено кога дойдеше работа за интрига; но той бѣше чловѣкъ нравствено разваленъ и безъ сериозни убѣждения, който си налагаше червенъ калпакъ въ яacobинския клубъ, цалуваше се съ Робеспьера, поддържаше сношения съ Жирондинцитѣ, като продължаваше въ сщщото време да поддържа и добри лични отношения съ господинъ де-Лапортъ, ковчезника на кралскитѣ разноски. Кралицата още отъ самото начало му обяви безъ забиволки, че нито тя, нито кралятъ не признаватъ Конституцията: но той не се уплаши отъ това разбъркано положение. — Министъръ на финанситѣ бѣше назначенъ женевецътъ Клавие, авторъ на нѣколко солидни съчинения по финанситѣ, чловѣкъ неподкупенъ, уменъ и мъжественъ. — На вътрѣшнитѣ дѣла бѣше Роланъ, или по скоро съпругитѣ Роланъ, защото жената не бѣше по-доленъ министъръ отъ мъжа си, отъ което работитѣ не вървяха по-злѣ. Роланъ отъ по-напрѣдъ бѣше инспекторъ на търговията и манифактурата, и сътрудникъ на енциклопедиститѣ; той бѣше чловѣкъ уменъ, по студенъ, знающъ, опитенъ, пуританинъ по чувства и по привички. Г-жа Роланъ, млада, хубава, распалена републиканка, която на дванадесетъ години бѣше плакала, че не се била родила Спартанка, бѣше кралица, — на Жирондата, както казва Мишле, и душата на тая благородна група хора къмъ която принадлежеше мъжътъ ѝ. — Колкото се отнася до портфеля на военния министъръ, тѣй като Дюмурие не можаше да има два, той го бѣше прѣдалъ въ ржцѣтъ на Грава, който му бѣ прѣдаденъ слѣпишката.

Смъртта на германския императоръ, умрѣлъ отъ свсята невождържностъ и на шведския краль, убитъ отъ дворя-